

Arbejdsgiveren ved Indholdet af den af ham med Entreprenøren afsluttede Kontrakt at sikre sig paa den Maade, han bedst ved og kan.

Endvidere henstilles, at Ordene i 2det Stykke 1ste Linie „Fører eller Formand som“ udgaa.¹⁾

I § 6, sidste Stykke, bestemmes, at „En Genpart af Kontrakten, bekræftet af Arbejdsgiveren, opslaas i den Arbejderen anviste Bolig paa et for alle synligt Sted“. Det staar ikke Selskabet klart, hvad der ventes opnaaet ved denne Bestemmelse. At en mellem Arbejdsgiveren og Arbejderen oprettet privat Kontrakt skal være tilgængelig for enhver uvedkommende, er neppe stemmende med almindelig Skik og Brug og kan efter Omstændighederne medføre Misforstaaelse og Forviklinger, som helst bør undgaaes. Man henstiller derfor, at den citerede Bestemmelse udgaa.²⁾

Naar Arbejdsgiveren i § 7 gøres ansvarlig for Rigtigheden af det i Afregningsbogen tilførte, er det neppe heldigt, at det ved Loven foreskrives, at Arbejderen skal opbevare den. Der er formentlig intet til Hinder for at lade Arbejdsgiveren, om han ønsker det, opbevare Bogen og da selvfølgelig være ansvarlig for den, indtil den ved Tjenesteforholdets lovlige Ophør udleveres til Arbejderen.³⁾

Selskabet skal henlede Opmærksomheden paa, at der jævnsides med de § 8 givne Bestemmelser om Arbejdsgiverens Ansvar i Arbejderens Sygdoms- og Ulykkestilfælde bør gøres Foranstaltninger til, at de paagældende Arbejdere kunne optages i Syge- og Ulykkesforsikringskasser.⁴⁾

Det tør forudsættes, at der ved Udtrykket „fælles Bolig“ i § 10 forstaaes en saakaldet „Kaserne“, idet de almindelig gældende Sundheds- og Bygningsforskrifter sikkert ville være tilstrækkeligt betryggende under Forhold, hvor nogle faa fremmede Arbejdere indlogeres paa en Gaard, uden at særlige Foranstaltninger træffes, saasom Opførelsen af en „Kaserne“ el. lign. Saadanne Bestemmelser, som at Boligen skal indeholde Køkken med Ovn og Spiserum, ville i mange Tilfælde være ganske hensigtsløse.⁵⁾

Det i § 12 etablerede særlige Polititilsyn med, at Arbejdsgiveren opfylder de ham ved Loven givne Forskrifter, vil neppe virke til Fremme af et sundt Forhold mellem Arbejdsgiveren og de fremmede Arbejdere, der just maa baseres paa Tillid fra sidstnævntes Side til Arbejdsgiveren. Heldigt og fuldt tilstrækkeligt til det tilsigtede Formaaes Opnaaelse vil derimod den i § 16 (nu § 17) foreslaaede Tilsynsinstitution uden Tvivl virke, særlig hvis Tilsynet suppleres med Kontroludvalg, som antydet i Selskabets Skrivelse til Landbrugsministeriet af 22. December 1906. Af saadanne Kontroludvalg vil der passende kunne dannes 4 for Øerne og 3 for Jylland. De kunde bestaa af 4 Medlemmer, af hvilke de to vælges af Landbrugsministeren blandt Kredens Landmænd efter Indstilling af Fællesforeningerne og 2 af Repræsentationer for Arbejdsgiverne, saasom Roedyrkerforeninger eller, hvor saadanne ikke findes, Foreninger, dannede med Valget som Formaal. Kontroludvalgene skulde modtage deres Instruks fra Landbrugsministeren, og deres Rejseudgifter maatte dækkes ved Midler, bevilgede paa Finansloven.⁶⁾

Endvidere skal tilføjes, at naar der til Beskyttelse for de udenlandske Arbejdere og Fattigkommunerne gribes saa stærkt ind i Arbejdsgivernes Retsstilling, som det vil blive Tilfældet, hvis Lovforslagets Bestemmelser — selv modificerede som foran anbefalet — ophøjes til Lov, vilde det være ønskeligt, om der fra Statsmagtens Side kunde bydes Arbejdsgiverne Midler til i nogen

1) Jfr. Lovforslagets § 5, 2det Stk. 2) Jfr. Bemærkn. til Lovforsl. Sp. 4815. 3) Jfr. Bemærkn. til Lovforsl. Sp. 4815. 4) Jfr. Bemærkn. til Lovforsl. Sp. 4815. 5) Jfr. Lovforslagets § 10, 1ste Linie. 6) Jfr. Lovforslagets §§ 13, 14 og 17.